

[L. D. Rasmussen.]

mer det mig ganske forkasteligt, naar man vil stille sig paa det Standpunkt: fordi det har været saadan i sin Tid, da jeg var ung, saa skal det være noget lignende nu. Nej, der skal være Plads for den naturlige Udvikling.

Jeg vil gerne tilføje, at der er jo ingen Fare ved at bevilge til Statens Lærerhøjskole. Det viser sig Aar efter Aar, naar man ser Budgetsummen og Regnskabssummen, at der ikke har været noget Jag for at faa Bevillingen brugt. Nej, der har tværtimod hvert eneste Aar været sparet Beløb, hvilket viser, at det er en økonomisk Ledelse. Men paa den anden Side maa Ledelsen naturligvis først og fremmest sørge for at kunne tilfredsstille de stærkere og stærkere Krav, der kommer frem, om at komme ind paa Kursus.

Med Hensyn til Forfatterunderstøttelserne vil jeg sige, at jeg synes ikke rigtig om, at det ærede Medlem Hr. Pitzner taler om, at mine Tal var gale. Jeg har udtrykkelig hævdet, at de 3 sidste Aars Gennemsnit har været 155 033 Kr. Det er *Gennemsnittet* for de tre foregaaende Aar. Saa kommer altsaa dette Aars Finanslovsforslag, der oprindeligt lød paa 150 800 Kr. Med den Ændring, som er foreslaaet, kommer hele Bevillingen op paa 155 800 Kr. og bliver derfor, som jeg sagde før, kun 767 Kr. dyrere end efter de sidste tre Aars Gennemsnit. Jeg synes ikke, dette er noget saa stort Beløb, at der er Grund for os til at komme i stor Strid om dette Spørgsmaal. Det havde efter min Mening været langt mere tidssvarende og langt mere i Overensstemmelse med Tingets Værdighed, om man havde set bort fra en saa ringe Ting som de knapt 800 Kr.'s Forhøjelse, det drejer sig om for dette Aars Vedkommende, i Særdeleshed da jeg fik det Indtryk, at den højtærede Minister vilde sætte meget ind paa, at Bevillingerne i Fremtiden kan gaa noget tilbage, saaledes at den samlede Sum kunde holdes omkring ved de 150 000 Kr., man betragter som en Norm.

Julin: Jeg vil meget anbefale at stemme for Flertallets Indstilling. Der har gennem en lang Aarrække været megen Misfornøjelse med Formen for Understøttelse til Forfattere og Kunstnere. Den højtærede Undervisningsminister har jo været lydhør overfor disse Røster og har faaet nedsat et Udvalg, men jeg maa sige, at det Resultat, der foreløbig foreligger, egner sig absolut ikke til at bortvejre den Misfornøjelse, som paa saa mange Maader har givet sig Udtryk gennem

Aarene, ogsaa her i denne Sal. De Forfattere, som mange Medlemmer af dette høje Ting har ønsket strøget paa Finansloven, findes der jo stadig, hvilket jeg meget beklager, og jeg ser, at den højtærede Minister endogsaa foreslaar at forhøje Bevillingen til en saa omstridt Mand som Harald Bergstedt og forhøje den ret betydeligt. Det vilde have pyntet meget mere, om denne Forfatter var gledet ud, og om ligeledes en Forfatterinde som Fru Thit Jensen og lignende var gledet ud i Stedet for at søge Forhøjelse, som sket er. Jeg skal endelig bemærke, at den højtærede Minister maa være meget modig, naar han i en Tid som denne foreslaar en Forhøjelse af Bevillingerne. Vil den højtærede Minister høre Tak fra enkelte understøttede, saa tror jeg, han vil høre Utak fra mange af dem, der i denne Krisetid maa være med til at betale Statens Udgifter.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 251, Bevillingen til Statens Lærerhøjskoles korte Kursus, kan jeg helt og fuldt henholde mig til de veltalende og velbegrundede Indlæg, der er fremsat af Finansudvalgets Ordfører, altsaa i dette Tilfælde paa Flertallets Vegne af det ærede Medlem Hr. Povlsen og af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Jeg har ikke meget at føje til. Der er blevet sagt, at der her foresloges en betydelig Stigning, det sagde det ærede Medlem Hr. Pinholt. Jeg synes ikke, man kan sige det. For 1926—27 var der budgetteret 222 000 Kr. — jeg bruger her runde Tal —, men der blev kun brugt 169 000, der blev altsaa sparet 53 000 Kr. I 1927—28 var Tallene henholdsvis 144 000, 132 000 og 12 000 Kr., for 1929—30 henholdsvis 155 000, 142 000 og 13 000. For 1930—31 er der budgetteret 179 000 Kr. — hvor meget der forbruges, foreligger der selvfølgelig endnu ikke Regnskab for —, og nu for 1931—32 budgetteres der 200 245 Kr. plus disse 10 000 Kr. Jeg synes ikke, man kan kalde det en urimelig Stigning, naar man ser hen til den stærke Stigning i Tilgangen, og naar man holder sig for Øje — hvad Ordføreren jo saa stærkt fremhævede —, at den procentvise Udgift er i betydelig Dalen. Af det sidste Beløb, det for i Aar, vedrører de 6 300 Kr. et særligt Kursus for Lærere ved Værneskoler, noget, der falder helt udenfor Lærerhøjskolens almindelige Kursus, og 14 700 Kr. vedrører særlig Indkaldelse af en Wienerlærer i ganske særligt pædagogisk Ojemed. Til de normale Kursus er der derfor henlagt samme Beløb som i Fjor, nemlig 179 245 Kr., plus altsaa de 10 000 Kr., som den